[2018] 2 S.C.R. 814

தி/ள். அட்வாண்டா இந்தியா லிமிடெட்

எதிர்

பி. என். சிவண்ணா

(உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 11113/2016)

பிப்ரவரி 21, 2018

[மாண்புமிகு நீதியரசர்கள் ஏ. கே. சிக்ரி மற்றும் அசோக் பூஷண்]

வழக்குரைஞர் சட்டம், 1961 – பிரிவு 48AA – இந்திய வழக்குரைஞர் சங்கம் (BCI) – மறுபரிசீலனை அதிகாரம் – நடைமுறைப்படுத்தல் – முறைகேடுகளில் ஈடுபட்டதாக வழக்குரைஞருக்கு எதிராகப் மேல்முறையீட்டாளரால் மாநில வழக்குரைஞர் சங்கம் புகார் அளிக்கப்பட்டது – ஒழுங்கு குழு எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் முறைகேடு செய்தார் என்று கண்டறிந்தது – வழக்குரைஞர் சங்கம் உத்தரவு, எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் வாழ்நாளிலேயும் வழக்குகள் நடத்த தடை செய்யப்பட்டு, அவரது பெயர் வழக்கறிஞர் சங்கம் பதிவு பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்பட்டது – எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் BCI–யில் மேல்முறையீடு செய்தார் – ஒழுங்குமுறைக் குழு, ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்புகளுடன் ஒப்புக்கொண்டது. இருப்பினும், தண்டனையை குறைத்து, – எதிர்

மேல்முறையீட்டாளருக்கு 18 மாதங்களுக்கு வழக்குகளை நடத்தத் தடை செய்யப்பட்டார் மற்றும் ரூ. 25,000/- அபராதம் விதிக்கப்பட்டது - எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் தாக்கல் செய்த மறுபரிசீலனை மனு - BCI-யால் அனுமதி அளிக்கப்பட்டு, விவகாரம் மீண்டும் பரிசீலிக்க உத்தரவு - மேல்முறையீட்டில், தீர்வு: BCI-யின் மறுபரிசீலனை அதிகாரத்தைப் பரிசீலிக்கையில், எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் அ.சா-1 ஐ முறையாகக் கேள்வி எழுப்ப வாய்ப்பு அளிக்கபடவில்லை என்ற காரணத்தால் விவகாரத்தை மீண்டும் விவாதிக்க முயற்சித்தது மறுபரிசீலனைத் அதிகார எல்லைக்கு வெளியே உள்ளது - ஒழுங்குமுறைக் குழு/இந்திய வழக்கறிஞர்கள் சங்கம்(BCI) மறுஆய்வு அதிகாரம், உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 114 மற்றும் ஆணை XLVII விதி 1 ஆகியவற்றின் குறுகிய வரம்புகளுக்குள் கட்டுப்படுத்தப்படாது - அதே நேரத்தில், இந்த அதிகாரத்தை, மறுஆய்வு செய்யும் அதிகாரம், முன்னர் பிறப்பித்த தனது சொந்த உத்தரவின்மீது ஒரு மேல்முறையீட்டு அதிகாரமாகச் செயல்படும் அளவுக்கு நீட்டிக்க முடியாது - தற்காலிக விசாரணை மற்றும் நவீனகாலப் பொருட்களால் தான் இந்நிலை காணப்பட்டாலும், BCI அதன் சொந்த உத்தரவை மறுபரிசீலித்து, அதே சாட்சிகள் மற்றும் வாதங்களின் அடிப்படையில் அதனை மாற்றியுள்ளது - இந்திய வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் (BCI) தனது மறுஆய்வு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும் போர்வையில், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனது சொந்தத் தவறிலிருந்து ஆதாயம் பெற அனுமதிப்பதன் மூலம் தேவையற்ற சலுகையை அளித்தது - ஒரு தரப்பினர் தங்களின் சொந்தத் தவறிலிருந்து ஆதாயம் தேட முடியாது - அதிலும் குறிப்பாக,

எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் மோசடி மற்றும் ஏமாற்று வேலைகளில் ஈடுபட்டு, ஒரு உன்னதமான தொழிலின் கௌரவத்தை கெடுத்துள்ளார் – எனவே, BCI ஒழுங்கு கமிட்டியின் உத்தரவை ரத்து செய்து, அதன் முந்தைய உத்தரவை மீண்டும் அமல்படுத்துகிறது.

மேல்முறையீட்டை அனுமத்தி, நீதிமன்றம் தீர்மணித்தது:

1.1. BCI தனது கருத்தீன்படி, அ.சா–1 ஐ குறுக்குத் விசாரணை செய்யும் வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தினால், எதிர்மேல்முறையிட்டாளர் தன்னை பாதுகாக்கும் முக்கிய உரிமை மறுக்கப்பட்டதகவும், நியாயமான விசாரணை முறையின் கோட்பாட்டை மீறியதாக கண்டு முடிவெடுத்தது. அதே நேரத்தில், இந்த அடிப்படையில் மறுபரிசீலனை மனுவை அனுமதிக்கும் போது, வழக்கை மாநில வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தின் ஒழுங்குக் குழுவிற்கு மீண்டும் அனுப்புவதை தவிர்த்து, இந்திய வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தில் தனது அதிகாரத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டு வழக்கை தானே விசாரிக்க முடிவெடுத்தது. வழக்குரைஞர் சட்டம் பிரிவு 36B இன் அடிப்படையில், மாநில வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தின் ஒழுங்கு குழுவின் அதிகாரம் ஒரு வருடக் காலகட்டம் முடிந்த பிறகு நிறைவுக்கு வரும் எஎன்பதே ஆகும். வழக்கு மேலும் விசாரிக்கப்பட வேண்டும் எனவும், அது 2005 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 19 ஆம் தேதியிலிருந்த நிலையைத் தொடரவேண்டும் என்றும் உத்தரவிட்டது. மேலும், BCI இன்

தலைவரால் இதற்காக BCI இன் ஒழுக்கக் குழுவை அமைக்கலாம் எனக் கூறப்பட்டது. [பிரிவு 12] [822–H; 823–A–C]

1.2. மேல்முறையீட்டாளர் தனது வாதத்தில், மறுபரிசீலனை அதிகாரத்தின் பரிமாணம் மிகவும் குறுகியது ஏனவும், ஏனவே, மறுபரிசீலனை மனு நிலைக்கக்தக்கதா என்பது குறித்து முதற்கட்டப் பிரச்சினையை எழுப்பினார். இந்த எதிர்ப்பை இ.வ.ச நிராகரித்து, பார்கவுன்சிலின் ஒழுங்குக் குழுவின் மறுபரிசீலனை அதிகாரம் உ.ந.ச. பிரிவு 114 மற்றும் கட்டளை XLVII விதி 1–இன் கீழ் நீதிமன்றத்தின் மறுபரிசீலனை அதிகாரத்தைவிட விரிவானது எனக் குறிப்பிட்டது. [பிரிவு 13] [823–C–D].

1.3. குறையுற்ற உத்தரவின் படி, மிகப்பெரிய தவறு நடந்தால், அதை திருத்துவதற்குத் தாமதமில்லை என கூறியுள்ளது. ஏனெனில், உரிமையியல் நீதிமன்றங்களின் மறுபரிசீலனை அதிகாரங்களில் உள்ள கட்டுப்பாடுகள், 1961 ஆம் ஆண்டு வழக்குரைஞர் சட்டம், பிரிவு 44 மற்றும் பிரிவு 48AA–ன் கீழ் ஒழுங்குக் குழுவின் மறுபரிசீலனை அதிகாரங்களில் காணப்படவில்லை. BCI யின் இவ்வாதத்தில் சந்தேகமே இல்லை. ஆனால், இந்தக் குறிப்பிட்ட வழக்கின் உண்மைகளில் அதன் பயன்பாடு தெளிவாக நிலைக்கக்கூடியதல்ல. உண்மையில், BCI, மறுபரிசீலனை அதிகாரத்தை, மிக விரிவாகப் பயன்படுத்தினாலும் கூட, அதன் எல்லையை மிக அதிகமாக மீறியுள்ளது. [பிரிவுகள் 14–15] [823–G–H; 824–A–B]

1.4. எதிர் மேல்முறையீட்டாளர், அ.சா–1 ஐ குறுக்குவிசாரணை செய்ய அனுமதிக்கபடவில்லை, என்ற காரணம் மறுபரிசீலனை மனுவில்தான் முதன்முறையாக முன்மொழியப்பட்டது என்றால், இல்லை. இது மாநில பார்கவுன்சிலின் ஒழுங்குக் குழுவின் முன்னிலையில் கூட வாதிடப்பட்டது. மாநில வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தின் அந்த வாதத்தை பரிசீலித்துவிட்டு, மேல்முறையீட்டாளர், வேண்டும் என்றே காலநீட்டிப்பு உத்திகளைப் பயன்படுத்தியதாகக் கண்டது. புகார்தாரரின் குறுக்கு விசாரணைக்கு எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு போதுமான வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்ட பின்னரும், அது முடித்து வைக்கப்பட்டதாக நீதிமன்றம் குறிப்பாகக் குறிப்பிட்டது. இருப்பினும், அ.சா–1 ஐ குறுக்குவிசாரணை செய்வதற்காக வழக்கை ஒவ்வொரு முறையும் நியமிக்கும்போதும், மேல்முறையீட்டாளர் தன்னை ஆஜராக முடியாது என கூறி மருத்துவ சான்றிதழுடன் தற்காலிக வக்கீலை அனுப்புவார். மருத்துவச் சான்றிதழ்களில் முரண்பாடுகள் மற்றும் உள்ளார்ந்த முரண்பாடுகளை மாநில பார் கவுன்சில் கண்டறிந்தது.[பிரிவு 16] [824–C–E]

1.5. எதிர் மேல்முறையீட்டாளர், BCI முன்னிலையில் தாக்கல் செய்த மேல்முறையீட்டிலும், அவர் இந்த காரணத்தை முன்வைத்தார். இரு தரப்பின் வாதங்களையும் மற்றும் பதிவுசெய்யப்பட்ட ஆதாரங்களை பரிசீலித்த பின்னர், 2011 செப்டம்பர் 10 ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவில், BCI, எதிர் மேல்முறையீட்டாளரின், மேற்படி வாதத்தில் எந்த மதிப்பும் இல்லை என தீர்மானித்து, அதைத் தெளிவாக நிராகரித்தது. மேலும், மாநில வழக்கறிஞர்கள் சங்கம்

பதிவுசெய்திருந்தத் தீர்மானத்தை மீண்டும் பரிசீலித்து, எதிர் மேல்முறையீட்டாளர், மிகப்பெரிய தொழில்முறை தவறுகளைச் செய்துள்ளார், என உறுதிப்படுத்தியது. [பிரிவு 17] [825–A–B]

1.6. அ.சா–1 இன் குறுக்கு விசாரணையை முடித்து வைத்ததில் இயற்கையான நீதியின் கோட்பாடுகள் அல்லது நியாயமான விசாரணை மறுக்கப்பட்டதா அல்லது எதிர் மேல்முறையீட்டாளர்க்கு போதுமான வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்ட பிறகும் மாநில வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் இந்த நடவடிக்கை சரியானதா என்ற பிரச்சினை, இந்திய வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் (BCI) குறிப்பாகக் கையாளப்பட்டு, எதிர் மேல்முறையீட்டாளரின் மேல்முறையீட்டைத் தீர்மானிக்கும் போது அதிகாரப்பூர்வமாக நிராகரிக்கப்பட்டது. BCI தெளிவாகவும் உறுதியான முறையிலும், எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் புகார்தாரரை குறுக்குவிசாரணை செய்ய போதுமான வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட்டதாகவும், அவ்வாய்ப்புகளை பயன்படுத்தத் எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் தவறியுள்ளார் என்றும் முடிவுக்குவந்தது, ஏனெனில் அவர் விசாரணைகளை ஒரு காரணம் கூறி மீண்டும் மீண்டும் தாமதப்படுத்தினார். இதன் மூலம் தெளிவாகப் புரிவது என்னவென்றால், எதிர் மேல்முறையீட்டாளரின் அணுகுமுறை ஒத்துழைப்பற்றதாக இருந்ததாகவும், தவறான சாக்குப்போக்குகள் கூறி விசாரணைகளில் கலந்துகொள்வதைத் தவிர்த்ததாகவும் இந்திய பார் கவுன்சில் (BCI) கண்டறிந்துள்ளது. [பிரிவு 18] [825–F–H]

1.7. BCI யின், மறுபரிசீலனை அதிகாரத்தைப் பரிசீலிக்கும் போது, மேற்கண்ட உண்மைப் பின்னணியை கருத்தில் கொண்டு, எதிர் மேல்முறையீட்டாளருக்கு அ.சா–1 ஐ குறுக்குவிசாரணை செய்ய சரியான வாய்ப்புகள் வழங்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தை முன்வைத்து மீண்டும் முந்தைய விவகாரத்தை பரிசீலிப்பது மறுபரிசீலனை அதிகாரத்தின் எல்லைக்குள் வராது என்பதே அவசியமான முடிவாக இருக்கும். ஒழுங்குக் குழுவின் அல்லது BCI இன் மறுபரிசீலனை அதிகாரம் உ.ந.ச. பிரிவு 114 மற்றும் கட்டளை 47, விதி 1 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குறுகிய வரையறைகளில் மட்டுப்படுத்தப்படாது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதே நேரத்தில், மறுஆய்வு அதிகாரம், அது வழங்கிய முந்தைய உத்தரவின் மீதான மேல்முறையீட்டு அதிகாரமாக மறுஆய்வு செய்யும் அதிகாரமாக மாறும் அளவிற்கு நீட்டிக்கப்பட முடியாது. இந்திய பார் கவுன்சிலுக்கு (BCI) வழங்கப்பட்டுள்ள பரந்த நோக்கம் மற்றும் அதிக விருப்ப அதிகாரத்தையும் மிஞ்சும் வகையில், அது எடுத்துக்கொண்ட சுதந்திரம் உள்ளது. இந்திய பார் கவுன்சில் (BCI) தனது முந்தைய கண்டுபிடிப்புகளை அதே ஆதாரங்கள் மற்றும் வாதங்களின் அடிப்படையில் மறுஆய்வு செய்து மாற்றியுள்ளது. இது, BCI தனது மறுஆய்வு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும் போர்வையில், எதிர்மனுதாரர் தனது சொந்தத் தவறிலிருந்து ஆதாயம் பெற அனுமதிப்பதன் மூலம் தேவையற்ற சலுகையைக் காட்டியுள்ளதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இது ("நல்லஸ் கொமோடம் கேபேரே பொடெஸ்ட் டி இஞ்ஜூரியா சியா ப்ராப்ரியா")"தன்னுடைய தவறிலிருந்து எவரும் ஆதாயம் பெற முடியாது" என்ற சட்டக் கோட்பாட்டின் அப்பட்டமான மீறலாகும்.

இந்தக் கோட்பாட்டின்படி, ஒரு தரப்பினர் தங்கள் சொந்தத் தவறுகளிலிருந்து ஆதாயம் பெற முடியாது. BCI இன் இந்த நடவடிக்கை, நீதி மற்றும் சட்ட நெறிமுறைகளுக்கு எதிரானது என்பது இதன் மூலம் தெளிவாகிறது. [பிரிவுகள் 19–20] [826–A–E]

யூரேகா ஃபோர்ப்ஸ் லிமிடெட் எதிர் அலஹாபாத் வங்கி மற்றும் பிறர் (2010) 6 SCC 193 : [2010] 5 SCR 990 – குறிப்பிடப்பட்டது.

1.8 இந்த வழக்கில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், மோசடி மற்றும் ஏமாற்று வேலைகளில் ஈடுபட்டு, ஒரு உன்னதமான வழக்கறிஞர் தொழிலின் நற்பெயருக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தியுள்ளார். அவர், மேல்முறையீட்டாளக்கு எதிராகப் பல குற்றவியல் வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருப்பதாகவும், அவற்றில் மேல்முறையீட்டாளர் கைது செய்யப்படும் உடனடி அச்சுறுத்தல் இருப்பதாகவும் பொய் கூறி ஏமாற்றியுள்ளார். புனையப்பட்ட இத்தகைய கற்பனையான வழக்குகளின் அடிப்படையில், சட்டவிரோத வழிகளில் மேல்முறையீட்டாளரிடமிருந்து பெரும் தொகையைப் பணம் பறித்துள்ளார். இந்த மோசடிச் செயல்களின் ஒரு பகுதியாக, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், போலியான குற்றவியல் வழக்குகளுக்கு உண்மைத்தன்மை அளிக்கும் நோக்கில் பல ஆவணங்களைத் தயாரித்துள்ளார். இறுதியில், விவசாயிகளால் புகார்தாரருக்கு எதிராக எந்தவொரு குற்றவியல் வழக்குகளும் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்பது கண்டறியப்பட்டது. குற்றவியல் வழக்குகளில் விசாரணை

நீதிமன்றத்தால் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் குற்றவாளி எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டார். மேலும், உயர் நீதிமன்றத்தின் போலியான உத்தரவின் நகலைத் தாக்கல் செய்யுமளவுக்கு துணிச்சல் காட்டினார். இதற்காக உயர் நீதிமன்றம் அவர் மீது அவமதிப்பு வழக்குகளைத் தொடங்கியது. அந்த அவமதிப்பு மனுக்களில், அவர் குற்றவாளி என நிரூபிக்கப்பட்டு, 6 மாத எளிய சிறைத்தண்டனையும், ரூ.2000/- அபராதமும் விதிக்கப்பட்டது. [பிரிவு 21] [826G-H; 827-A-C]

1.9 2015 ஜூலை 11 ஆம் தேதி BCI ஒழுங்குக் குழுவால் பிறப்பிக்கப்பட்ட குறையுற்ற உத்தரவு ரத்து செய்யப்படுகிறது. 2015 ஜூலை 11 ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவை ரத்து செய்ததுடன், BCI இன் முந்தைய 2011 செப்டம்பர் 10 ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவு மீண்டும் நடைமுறைக்கு வருகிறது. இருப்பினும், அந்த உத்தரவால் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனையை குறைத்த அளவில், அது 2012 ஆம் ஆண்டின் உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கு எண் 273 இன் முடிவிற்குப் பொருத்தமாக இருக்கும். அந்த வழக்கு பொருத்தமான அமர்வு மூலம் மீண்டும் மேல்முறையீட்டு விசாரணைக்கு வரின், அது தக்கதாகக் கருதப்பட்டால் தண்டனை குறைப்பது அவ்வழக்கின் தீர்ப்பிற்கு உட்பட்டதாக இருக்கும். [பிரிவுகள் 24-25] [827-E-G]

ஓ.என். மொஹின்த்ரூ எதிர் மாவட்ட நீதிபதி, டெல்லி & மற்றோர் (1971) 3 எஸ்சிசி 5 : [1971] 2 எஸ்சிஆர் 11 குறிப்பிடப்பட்டது.

<u>வழக்கு சட்ட குறிப்பு</u>

[1971] 2 எஸ்சிஆர் 11	**குறிப்பிடப்பட்டது**	**பத்தி 13**
[2010] 5 எஸ்சிஆர் 990	**குறிப்பிடப்பட்டது**	**பத்தி 20**

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரம்: உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கு எண். 11113/2016

டிசம்பர் 11.07.2015 தேதியிட்ட, இந்திய வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் ஒழுங்குமுறைக் குழுவின் மறுஆய்வு மனு எண். 7/2011, டி.சி. மேல்முறையீடு எண். 59/2005 தொடர்பான தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவிலிருந்து.

பி.கே. சம்பத் குமார், பாலாஜி ஸ்ரீநிவாசன், திருமதி. வைஷ்ணவி சுப்ரமணியம், திருமதி. பிரதீக்ஷா மிஸ்ரா, அபிஷேக் பாரதி, அல்ஜோ கே. ஜோசப், சயூஜ் மொஹன்தாஸ் எம்., விஷால் அருண் ஆகியர் வழக்கில் தர்ப்பினருக்காக ஆஜரான வழக்கறிஞர்கள்.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு **மாண்புமிகு நீதியரசர் எ.கே. சிக்ரி** அவர்களால் வழங்கப்பட்டது.

1. இந்த மேல்முறையீட்டில் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய முக்கியமான சட்ட கேள்வி, இந்திய வழக்கறிஞர் சங்கத்தின் (BCI) ஒழுங்கு நடவடிக்கைக் குழுவின் மறுஆய்வு அதிகாரத்துடன் தொடர்புடையது. கர்நாடக மாநில வழக்கறிஞர் சங்கத்தில், ஒரு வழக்கறிஞராக இருக்கும் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக, ஒரு மேல்முறையீட்டாளர் தாக்கல் செய்த புகாரில், கடுமையான தொழில்முறை தவறான செயல்கள் நடந்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நிலையில், அந்த புகார் அதன் ஒழுங்கு நடவடிக்கைக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டது. மாநில வழக்கறிஞர் சங்கம், இரு தரப்பினருக்கும் தங்கள் ஆதாரங்களைச் சமர்ப்பிக்க உரிய வாய்ப்பளித்த பின்னர், இந்த விஷயத்தை ஆராய்ந்தது. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் வழக்கறிஞர் மீது சுமத்தப்பட்ட தொழில்முறை முறைகேடு குற்றச்சாட்டுகளில் அவர் குற்றவாளி என்று கண்டறிந்தது. இதன் விளைவாக, 2005 ஜூலை 31 அன்று மாநில வழக்கறிஞர் சங்கம் ஒரு உத்தரவை பிறப்பித்தது. அந்த உத்தரவின்படி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் வழக்கறிஞர் பணி செய்யத் தடை விதிக்கப்பட்டதுடன், அவரது பெயர் வழக்கறிஞர் சங்கம் பதிவேட்டிலிருந்தும் நீக்கப்பட்டது.

2. எதிர்மேல்முறையீட்டாளரால் இந்திய வழக்கறிஞர் சங்கத்தில் (BCI) தாக்கல் செய்யப்பட்ட சட்டப்பூர்வ மேல்முறையீட்டை, BCI 2011 செப்டம்பர் 10 தேதியிட்ட உத்தரவு மூலம் முடித்து வைத்தது. இந்த உத்தரவில், எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனையைக் குறைத்து, 18 மாதங்களுக்கு வழக்கறிஞர் பணி செய்யத் தடை விதித்ததுடன், ரூ. 25,000 அபராதமும் விதித்தது.

இதையடுத்து, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் வழக்கறிஞர்கள் சட்டம், 1961 இன் பிரிவு 48AA இன் கீழ், 2011 செப்டம்பர் 10 தேதியிட்ட BCI இன் உத்தரவை மறுஆய்வு செய்யக் கோரி மறுஆய்வு மனுவைத் தாக்கல் செய்தார். இந்த மறுஆய்வு மனுவை, 2015 ஜூலை 11 தேதியிட்ட உத்தரவு மூலம் வழக்கறிஞர் சங்கத்தி அனுமதித்தது. இதன் மூலம் முந்தைய உத்தரவை ரத்து செய்து, இந்த வழக்கை புதியதாக பரிசீலிக்க உத்தரவிட்டது. இந்த மறுஆய்வு மனுவில் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவுதான் தற்போதைய இந்த நடவடிக்கைகளில் சவால் செய்யப்பட்டுள்ளது.

3. மேற்கூறிய அறிமுகக் குறிப்புகளை வழங்கிய பிறகு, இப்போது இந்த வழக்கின் விவரங்களை விரிவாகக் காண்போம்:

மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனத்தின் புகாரின்படி, அவர்கள் சூரியகாந்தி, மக்காச்சோளம், பருத்தி, நெல், கம்பு மற்றும் சோளம் போன்ற விதைகள் மற்றும் கலப்பினங்களை ஆராய்ச்சி செய்தல், உற்பத்தி செய்தல் மற்றும் விநியோகம் செய்தல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்த வழக்கில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனத்துடன் நீண்டகாலத் தொடர்பு கொண்டவர். அவர் முதலில் 1998 இல் சந்தைப்படுத்தல் நிர்வாகியாக நிறுவனத்தில் சேர்ந்தார். இருப்பினும், குறுகிய காலத்திற்குப் பிறகு அந்த வேலையை விட்டுவிட்டு, பின்னர் சட்ட ஆலோசகராக மீண்டும் நிறுவனத்தில் இணைந்தார். மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனத்தின்

கூற்றுப்படி, இந்த காலகட்டத்தில்தான் வழக்கறிஞர், நிறுவனத்திடமிருந்து லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை மோசடி செய்வதற்கான ஒரு விரிவான திட்டத்தை வகுத்தார். இது 2000 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் தொடங்கியது. அப்போது ஒரு போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனத்தின் அலுவலகத்திற்குப் பலமுறை வந்து, நிறுவனத்தின் நிர்வாக இயக்குநர், தலைமை நிதி அதிகாரி மற்றும் பிற உயர் அதிகாரிகளுக்கு எதிராகப் பிடியாணை நிறைவேற்ற வந்ததாகக் கூறியுள்ளார். மேல்முறையீட்டாளர் உடனடியாகத் தங்களின் சட்ட ஆலோசகரான, அதாவது இந்த வழக்கில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் வழக்கறிஞரை, இந்த சிக்கலைக் கையாள அழைத்துள்ளார். எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் வழக்கறிஞர், போலீஸ் கான்ஸ்டபிளுடன் நீண்ட நேரம் பேசினார். பேச்சு முடிந்ததும், மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனத்திடம், பல விவசாயிகள் தங்கள் நிறுவனத்திற்கு எதிராகப் புகார்களைப் பதிவு செய்துள்ளதாகவும், இந்தக் கணிசமான எண்ணிக்கையிலான புகார்களைப் பற்றியே அந்தக் காவலர் கவலைப்படுவதாகவும் தெரிவித்தார். ஒவ்வொரு முறையும் காவலர் வந்தபோது இதே முறைதான் பின்பற்றப்பட்டது.

4. மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனம் அளித்த புகாரில் மேலும் ஒரு அதிர்ச்சித் தகவல் வெளிவந்தது. காவலரின் வருகைக்குப் பிறகு, எதிர்மேல்முறையீட்டாளரான வழக்கறிஞர், நிறுவனத்தின் மீது பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்பட்ட புகார்களை ரத்து செய்ய, 631 குற்றவியல் மனுக்களைத் தாக்கல் செய்யுமாறு அறிவுறுத்தியுள்ளார். நிறுவனத்தின் உயர் அதிகாரிகள் கைது செய்யப்படவிருக்கிறார்கள்

என்றும், இந்த மோசமான சூழ்நிலையை இந்த குற்றவியல் மனுக்களைத் தாக்கல் செய்வதன் மூலம் மட்டுமே தவிர்க்க முடியும் என்றும் அச்சமூட்டியுள்ளார். மனுக்களுக்கான நீதிமன்ற கட்டண முத்திரைகளை வாங்குவதற்கு, கௌரி என்பவரை விற்பனையாளராக அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். ஒவ்வொரு மனுவிற்கும் ரூ.10,000/– (பத்தாயிரம் ரூபாய்) நீதிமன்றக் கட்டணம் தேவைப்படும் என்றும், இது வெளிப்படையாகவே தவறான தகவல் என்றும் எதிர்மனுதாரர் கூறியுள்ளார். எதிர்மேல்முறையீட்டாளரான வழக்கறிஞரின் சூழ்ச்சியால் ஏமாற்றமடைந்த புகார்தாரர் நிறுவனம், குற்றவியல் மனுக்களைத் தாக்கல் செய்வதற்கான நீதிமன்றக் கட்டணங்களுக்காக ரூ.62,51,259/– (அறுபத்தி இரண்டு லட்சத்து ஐம்பத்தி ஒன்றாயிரத்து இருநூற்று ஐம்பத்தி ஒன்பது ரூபாய்) செலுத்தியுள்ளது. தனது பொய்யை நம்பகத்தன்மையாக்க, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், நீதிமன்றக் கட்டணமாகப் பெறப்பட்ட தொகைக்கு, கௌரி என்பவரால் கையொப்பமிடப்பட்ட ஒரு ரசீதை வழங்கியுள்ளார். இதையடுத்து, மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனம், சுமார் 15 மாத காலப்பகுதியில், அந்த மூன்று நபர்களுக்கும் அதாவது சி.சி. நாராயணா, டி. ரமேஷ் மற்றும் ராகவேந்திர ராவ் ரூ.6,46,500/– (ஆறு லட்சத்து நாற்பத்தாறாயிரத்து ஐந்நூறு ரூபாய்) காசோலைகள் மூலம் வழங்கியுள்ளது. மேற்கண்ட தொகைகளுக்கு மேலாக, எதிர்மேல்முறையீட்டாளரான வழக்கறிஞர், தனது கட்டணமாக ₹2,12,500/– (இரண்டு லட்சத்து பன்னிரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு ரூபாய்) தொகையை மேல்முறையீட்டாளர்களிடமிருந்து வசூலித்துள்ளார்.

5. இந்தக் காலகட்டத்தில், மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனம் ரூ.72,00,000/– (எழுபத்தி இரண்டு லட்சம் ரூபாய்) வழக்குச் செலவுகளுக்காகச் செலவழித்திருந்தது. மனுக்களின் முடிவுகள் குறித்து அவர்கள் கவலையடைந்தனர். எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், குற்றவியல் மனுக்கள் நன்றாகச் சென்று கொண்டிருப்பதாக அவர்களுக்கு உறுதியளித்தார். வெறும் வாய்மொழி உறுதிமொழிகள் போதுமானதாக இல்லாத நிலையில், 2001 டிசம்பரில், 2001 அக்டோபர் 3 அன்று பெங்களூரு கர்நாடக உயர் நீதிமன்றத்தின் ஒற்றை நீதிபதியால் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவு என்று அவர் உரிமை கோரிய ஒரு ஆவணத்தை வழங்கினார். இந்த உத்தரவில், 318 மனுக்கள் மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனத்திற்குச் சாதகமாக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்பட்டது. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனத்திற்கிடையே பரிமாறப்பட்ட பல கடிதங்கள், அவர் இந்த நாடகத்தைத் தொடர்ந்ததை நிரூபிக்கின்றன. இருப்பினும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் மழுப்பலான நடவடிக்கைகளால் மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனத்திற்கு சந்தேகம் வலுத்தது. 2002 ஜனவரியில், அதே போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் புகார்தாரர் அலுவலகத்திற்கு மீண்டும் அழைத்து, மேலும் பல பிடியாணைகளைப் பற்றி அச்சுறுத்தினார். இந்த நிலையில், மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனம் மற்றொரு வழக்கறிஞரின் ஆலோசனையைப் நாடியது.

மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனத்தின் இந்த நடவடிக்கை, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தங்கள் மீது நிகழ்த்திய எண்ணற்ற மோசடிகளை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவந்தது.

6. மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனம், தாங்கள் புதியதாக நியமித்திருந்த வழக்கறிஞர் திரு. பி.கே. சம்பத் குமாரிடம் குற்றவியல் மனுக்களின் நிலையை சரிபார்க்குமாறு கேட்டுக்கொண்டது, ஏனெனில் விசாரணை நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் நிலுவையில் இருக்கும்போது, காவலர் மீண்டும் அழைத்து பிடியாணை அச்சுறுத்துவதற்கு எந்தக் காரணமும் இல்லை என்று நிறுவனம் சந்தேகித்தது. அப்போதுதான் அவர்களுக்கு அதிர்ச்சியான உண்மை தெரிந்தது தங்கள் பெயரில் எந்த ஒரு குற்றவியல் மனுவும் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை மேலும், குற்றவியல் மனுக்களைத் தாக்கல் செய்ய எந்த நீதிமன்றக் கட்டணமும் செலுத்தத் தேவையில்லை என்பதையும் மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனம் தெரிந்துகொண்டது. வழக்கறிஞரின் மோசடி மெல்ல மெல்ல வெளிவரத் தொடங்கியது. கர்நாடக முத்திரைத் துறை ஆணையரிடமும், பெங்களூரு வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தின் செயலாளரிடமும் மேற்கொள்ளப்பட்ட அடுத்தடுத்த விசாரணைகளில், கௌரி என்பவர் அவர்கள் நம்ப வைக்கப்பட்டதைப் போல, முத்திரைகளின் பதிவு செய்யப்பட்ட விற்பனையாளர் அல்ல என்பது தெரியவந்தது. இது மேல்முறையீட்டளார்களை மேலும் தூண்டியது. எதிர்மேல்முறையீட்டளாரான வழக்கறிஞர் கொடுத்ததாகக் கூறப்பட்ட உயர் நீதிமன்ற உத்தரவை, உயர் நீதிமன்றப் பதிவாளரிடம்

சமர்ப்பித்தனர். பதிவாளர் அந்த உத்தரவு போலி மற்றும் போலியானது என்றும், உயர் நீதிமன்றத்தின் ஒற்றை நீதிபதி அத்தகைய உத்தரவை ஒருபோதும் பிறப்பிக்கவில்லை என்றும் திட்டவட்டமாக அறிவித்தார். இந்த போலியான உத்தரவைப் பெற்றதைத் தொடர்ந்து, உயர் நீதிமன்றம் தாமாகவே முன்வந்து நீதிமன்ற அவமதிப்பு நடவடிக்கைகளை (CCC No. 7/2002) தொடங்கியது.

7. மேல் கூறிய குற்றச்சாட்டுகளின் அடிப்படையில், மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனம், வழக்குரைகளுர் சட்டம் பிரிவு 35 உடன்படியாக கர்நாடக மாநிலப் வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் முன்னிலையில் புகார் மனுவைத் தாக்கல் செய்ததுடன், குற்றவியல் நீதிமன்ற அவமதிப்பு வழக்கு எண். 12/2002 மற்றும் இந்திய தண்டணைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 400, 417, 419, 420, 468, 471 மற்றும் 474 உடன் தொடர்பான சிசி எண். 8178/2002–யையும் தாக்கல் செய்துள்ளது. இந்த வழக்கு பெங்களூரு நான்காவது கூடுதல் பெருநகர குற்றவியல் நடுவர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ளது. மேலும், மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனம் எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் மோசடி மூலம் பெற்ற ரூ.72,00,000/– பணத்தை மீட்டெடுக்க அசல் வழக்கு எண் 1575/2002–யையும் தாக்கல் செய்துள்ளனர்.

8. கர்நாடக மாநிலப் வழக்கறிஞர் சங்கத்தில், தீர்மானம் எண் 68 மூலம், புகாரை ஒழுங்குமுறைக் குழுவிற்கு மாற்றி அனுப்பியது. விசாரணை நடத்திய பிறகு, ஒழுங்குக் குழு எதிர் மேல்முறையீட்டாளர்

தவறான நடத்தை செய்தது என தீர்மானித்தது மற்றும் 2005 ஜூலை 31–ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவுகளின் மூலம், அவரை வாழ்நாள் தடை செய்து, இந்தியப் வழக்கறிஞர்கள் சங்த்தின் (BCI) பட்டியலில் இருந்து அவரது பெயரை நீக்கியது. எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் DCE எண் 14/2004–ல் வழங்கிய உத்தரவை எதிர்த்து BCI–யில் DC மேல்றையீடு எண் 59/2005–ல் மேல்முறையீடு செய்தார். BCI–யின் ஒழுங்குக் குழு, 2011 செப்டம்பர் 10–ஆம் தேதி அந்த மேல்முறையீட்டை தீர்மானித்தது. மாநிலப் வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தில் அளித்த முடிவுகளை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால், எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு விதித்த தண்டனையை குறைத்து, அவரை 18 மாதங்களுக்கு மட்டுமே தடை செய்தது.

9. மேல் குறிப்பிட்ட உத்தரவால் பாதிக்கப்பட்டு, இந்திய வழக்குரைஞர் சங்கத்தின் உத்தரவிற்கு எதிராக மேல் முறையீட்டாளர் நிறுவனம் உ.மே.எண். 2732/2012 ஐ இந்த நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தது. இந்த மேல் முறையீடு நிலுவையில் இருக்கும் போது, எதிர்மறை பக்கம் DC மேல் முறையீடு எண். 59/2005 இல் பிரிவு 48AA கீழ் மறுஆய்வு மனு எண் 7/2011 ஐ வழக்குரைஞர் சங்கத்தில் தாக்கல் செய்தது. வழக்குரைஞர் சங்கத்தின் ஒழுங்குக் குழு சட்டம் கீழ் பிரிவு 44 கீழ் அளிக்கப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, வழக்கை விசாரித்தது மற்றும் 2015 ஜூலை 11 ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவின் படி, இந்த வழக்கை இந்திய வழக்குரைஞர் சங்கத்தின் ஒழுங்குக் குழுவுக்கு திரும்பப் பெற்று அனுப்பியது.

10. புகார்தாரரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 2732/12, 2016 செப்டம்பர் 01 அன்று இந்த நீதிமன்றத்தின் முன் விசாரணைக்கு வந்தது. கீழ்க்கண்ட உத்தரவின்படி, அது பயனற்றது எனக் கூறி முடித்து வைக்கப்பட்டது.

> "மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பு வழக்கறிஞர் திரு. நரேஷ் கவுஷிக், இந்த மேல்முறையீட்டில் குறைகூறப்பட்ட உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டு, இந்திய வழக்கறிஞர் சங்கத்தின் (BCI) ஒழுங்குமுறைக் குழுவுக்கு இந்த வழக்கு மீண்டும் அனுப்பப்பட்டுள்ளதால், இந்த மேல்முறையீடு பயனற்றதாகிவிட்டது என்றும், சட்டத்திற்கு இணங்கத் தனி நடவடிக்கைகளில் மறுஆய்வு உத்தரவை எதிர்ப்பு செய்ய மேல்முறையீட்டாளருக்கு சுதந்திரம் அளித்து, இதைத் தள்ளுபடி செய்யலாம் என்றும் வாதிட்டார். அதன்படி, கோரப்பட்ட சுதந்திரத்துடன், உரிமையியல் மேல்முறையீடு பயனற்றது எனக் கூறி தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது."

11. மேற்கண்ட பின்னணியில், இப்போது மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனம் தாக்கல் செய்த மேல் முறையீடு விசாரணைக்கு வந்துள்ளது, இதில் இரு தரப்பினரின் வழக்குரைஞர்களின் வாதங்கள் கேட்டோம்.

12. இந்திய வழக்கறிஞர் சங்கத்தின் ஒழுங்குமுறைக் குழுவால் 2015 ஜூலை 07 அன்று பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவுகளை ஆராய்ந்தபோது, தனது உத்தரவை மறுஆய்வு செய்ய BCI–ஐத் தூண்டிய முக்கியக் காரணம் தெளிவாகிறது. அதாவது, மாநில ஒழுங்குமுறைக் குழுவின் முன், இந்த வழக்கில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு, புகார்தாரரான அ.சா.–1 ஐக் குறுக்கு விசாரணை செய்யப் போதுமான வாய்ப்பு வழங்கப்படவில்லை என்பதே அது. ஆனால், அன்றைய தினமும் (2005 ஜூலை 03) எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்க்கு உடல்நலம் சரியில்லாததால், 2005 ஜூலை 02 தேதியிட்ட மருத்துவச் சான்றிதழுடன் கூடிய ஒரு குறிப்பாணை மூலம் ஒத்திவைப்புக் கோரினார். மாநில வழக்கறிஞர் சங்கத்தின் ஒழுங்குமுறைக் குழு இந்த விண்ணப்பத்தை நிராகரித்து, சாட்சியங்களை முடித்து வைத்தது. இந்த அடிப்படையில், அ.சா.–1 ஐக் குறுக்கு விசாரணை செய்ய வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டதால், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனது தற்காப்புக்கான மதிப்புமிக்க உரிமையை இழந்தார் என்றும், இது நியாயமான விசாரணை என்ற கொள்கையை மீறியது என்றும் BCI கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. மறுஆய்வு மனுவை மேற்கண்ட காரணத்தின் அடிப்படையில் அனுமதித்த இந்திய வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் (BCI), வழக்கை மீண்டும் மாநில வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் ஒழுங்குமுறைக் குழுவுக்கு அனுப்பாமல், தானே வழக்கை எடுத்துக்கொண்டது. இதற்குக் காரணம், சட்டத்தின் பிரிவு 36B இன் படி, ஒரு வருட கால அவகாசம் முடிந்தவுடன் மாநில வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் ஒழுங்குமுறைக் குழுவின் அதிகாரம் முடிவடைகிறது என்பதே ஆகும்.

13. இந்தக் கட்டத்தில், மேல்முறையீட்டாளர் ஒரு முன்மொழிவுப் பிரச்சினையை எழுப்பினார் என்பதையும் நாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். அதாவது, மறுஆய்வு மனுவின் நிலைத்தன்மை குறித்து அவர் கேள்வி எழுப்பினார். குறிப்பாக, மறுஆய்வு அதிகார வரம்பின் நோக்கம் மிகவும் குறைவாக உள்ளது என்பதை ஒரு காரணமாகக் கூறினார். இந்த ஆட்சேபனையை இந்திய வழக்கறிஞர் சங்கம் (BCI) நிராகரித்துள்ளது. வழக்கறிஞர்கள் சட்டத்தின் கீழ் வழக்கறிஞர் சங்கம் ஒழுங்குமுறைக் குழுவின் மறுஆய்வு அதிகார வரம்பு, உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் (CPC) பிரிவு 114 மற்றும் தீர்ப்பு 47 விதி 1 உடன் சேர்த்து வாசிக்கும்போது நீதிமன்றத்தின் மறுஆய்வு அதிகார வரம்பை விட பரந்தது என்று BCI கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. இதற்காக, BCI, இந்த நீதிமன்றத்தின் ஓ.என். மோஹிந்திரூ எதிர் மாவட்ட நீதிபதி, டெல்லி & அன்ர் வழக்கின் தீர்ப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டு, அந்தத் தீர்ப்பின் சில பகுதிகளை மேற்கோள் காட்டியுள்ளது.

> "மறுஆய்வு அதிகாரங்கள் சட்டத்தால் வரையறுக்கப்படவில்லை. உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஒப்புமையை மிகத் தூரம் எடுத்துச் செல்லக்கூடாது. ஒழுங்குமுறைக் குழுவின் கைகள் வழியாக அல்லது இந்த நீதிமன்றத்தின் வழியாக ஒரு கட்டத்தில் ஒரு வழக்கறிஞருக்கு ஆதரவாகவோ அல்லது எதிராகவோ இதுபோன்ற அதிகாரங்கள் பொருத்தமான வழக்குகளில் பயன்படுத்தப்படலாம்."

Xxx xxx xxx

....நீதிமன்றத்தின் அனைத்து செயல்முறைகளும் நீதி பெறுவது நோக்கமாகவே உள்ளன, அதில் மறுபரிசீலனை அதிகாரமும் ஒன்று."

14. மேற்கண்ட உத்தரவின்படி, செய்யப்பட்ட வெளிப்படையான தவறை சரிசெய்ய ஒருபோதும் தாமதம் இல்லை என்று எதிர்ப்பு செய்யப்பட்ட உத்தரவு கூறுகிறது. ஏனெனில், உரிமையியல் நீதிமன்றங்களின் மறுஆய்வு அதிகாரங்கள் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகள், வழக்கறிஞர்கள் சட்டம், 1961 இன் பிரிவு 44 மற்றும் பிரிவு 48AA இன் கீழ் ஒழுங்குமுறைக் குழுவின் மறுஆய்வு அதிகாரங்களில் இல்லை.

15. மேற்கண்ட விதியின் அடிப்படையில் BCI கூறிய கருத்தில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. இருப்பினும், அதனை இவ்வழக்கின் உண்மை நிலைகளில் பயன்படுத்திய விதம் நிராகரிக்கத் தகுதியானது. BCI, மறுபரிசீலனை அதிகாரங்களின் வரம்பை மிகுந்த சுதந்திரத்துடன் விளக்கியபோதிலும், அது அவற்றின் வரம்புக்கு மீறி சென்று விட்டது என்பதே எங்களின் கருத்து. இத்தீர்மானத்திற்கு எங்கள் காரணங்கள் கீழே விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

16. எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் அ.சா.–1 ஐ குறுக்குவிசாரணை செய்ய அனுமதிக்காத காரணம் முதன்முதலாக மறுபரிசீலனை மனுவில் முன்வைக்கப்படவில்லை. இந்த வாதம் மாநில

வழக்குரைஞர் சங்கத்தின் ஒழுங்குக் குழுவில் முன்னரே முன்வைக்கப்பட்டது. மாநில வழக்குரைஞர் சங்கம் இந்த வாதத்தை பரிசீலித்து, எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் உதவியாளர் வழக்குரைஞர் மூலம் பிறப்பித்த தாமதமான நயவஞ்சக நடவடிக்கைகளை நினைத்துக் கொண்டு அதை நிராகரித்தது. விசாரணை குழு குறிப்பிட்டது, எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் போதிய வாய்ப்பு வழங்கப்பட்ட பிறகே புகாராளரின் குறுக்குவிசாரணை முடிவுக்கு வந்தது. ஆனால், ஒவ்வொரு முறையும், அ.சா.–1 ஐ குறுக்குவிசாரணைக்கு அழைத்தபோது, எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் தனது உடல் நிலைமையின் காரணமாக சுயமாக ஆஜராக முடியாது என்ற மருத்துவ சான்றிதழுடன் உதவியாளர் வழக்குரைஞரை அனுப்பியதாகக் கூறியது. மாநில வழக்குரைஞர் சங்கம் கூட மருத்துவ சான்றிதழ்களில் முரண்பாடுகள் மற்றும் உள்ளார்ந்த தவறுகளை கண்டறிந்தது. இப்பகுதியில், மாநில வழக்குரைஞர் சங்கத்தின் ஒழுங்குக் குழுவின் உத்தரவானது பின்வருமாறு கூறுகிறது:

> "பதிவுகளில் இருந்து காணப்படுவது என்னவென்றால், இக்குழுவின் முன்னிலையில் கூட, எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் மிகுந்த அனுகூலத்தைப் பயன்படுத்தி தனது எதிரணியை குறுக்குவிசாரணை செய்யும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தார், ஆனாலும், அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் குறுக்குவிசாரணையை நிறைவு செய்யத் தீர்மானிக்கவில்லை. குறுக்கு விசாரணையை வேண்டுமென்றே தவிர்த்ததை இந்தக் குழு புரிந்துகொண்ட

பிறகு, குறுக்கு விசாரணை முடிக்கப்பட்டதாக உத்தரவிட்டது. மேலும், எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் போதிய வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டபோதும், தனது தற்காப்பை ஆதரிக்கும் வகையில் எந்த சாட்சியங்களையும் தாக்கல் செய்யத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. சில ஆவணங்களை மட்டுமே அடையாளம் காட்டு ஒரு சான்றாகச் செய்து, அதுவே அவரது தற்காப்புக்கு உதவாது அல்லது இப்புகாரில் புகாராளர் முன்வைத்த குற்றச்சாட்டுகளை எதிர்க்காது. இவ்வழக்கில், எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் வழக்கு நிறுத்த முயற்சிக்க மட்டுமே முயற்சி செய்தார், சட்டத்தின் படி நேர்மையான முறையில் எதுவும் செய்யவில்லை."

17. இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் இந்திய வழக்கறிஞர் சங்கத்தில் (BCI) தாக்கல் செய்த மேல்முறையீட்டிலும், இதே காரணத்தை எழுப்பியிருந்தார். இரு தரப்பு வாதங்களையும், பதிவு செய்யப்பட்ட ஆதாரங்களையும் கருத்தில் கொண்ட BCI, 2011 செப்டம்பர் 10 தேதியிட்ட தனது உத்தரவில், இந்த வாதத்தில் எந்தத் தகுதியும் இல்லை எனக் கூறி அதைத் திட்டவட்டமாக நிராகரித்தது. மாநில வழக்கறிஞர் சங்கத்தில் பதிவு செய்த கண்டுபிடிப்புகளையும் BCI உறுதிப்படுத்தியது. அதாவது, எதிர்மனுதாரர் ஒரு கடுமையான தொழில்முறை முறைகேட்டைச் செய்துள்ளார் என்பதை ஒரு மேல்முறையீட்டு அதிகாரமாக இந்த விஷயத்தை மறுபரிசீலனை செய்வதன் மூலம் உறுதிப்படுத்தியது. BCI இன் உத்தரவின்

தொடர்புடைய பகுதி, இந்த அம்சத்தை விவாதிக்கும்போது பின்வருமாறு கூறுகிறது:

"மேல்முறையீட்டாளர் மேலும் ஒரு வாதத்தை முன்வைத்தார். அதன்படி, கற்றறிந்த கீழமை ஒழுங்குமுறைக் குழு தனது பாதுகாப்பிற்கான ஆதாரங்களைச் சமர்ப்பிக்க முழுமையான வாய்ப்பை வழங்கவில்லை என்றும், கற்றறிந்த கீழமை ஒழுங்குமுறைக் குழு போதுமான வாய்ப்புகள் வழங்கப்படாமல் அவசரமாக வழக்கை முடித்துவிட்டதாகவும் குற்றம் சாட்டினார். இருப்பினும், வழக்கு நடவடிக்கைகளை ஆய்வு செய்த பிறகு, புகார்தாரரை குறுக்கு விசாரணை செய்வதற்கும், தனக்குச் சாதகமான ஆதாரங்களைச் சமர்ப்பிப்பதற்கும் மேல்முறையீட்டாளருக்குப் போதுமான வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பதை நீதிமன்றம் உறுதிப்படுத்தியது. மேல்முறையீட்டாளரின் நடவடிக்கைகள் மற்றும் நடத்தையிலிருந்து, அவர் ஒரு சாக்குப்போக்கின் கீழ் வழக்குகளை தாமதப்படுத்தியது தெரியவந்துள்ளது. எனவே, மாண்புமிகு கீழமை ஒழுங்குமுறைக் குழு, குறுக்கு விசாரணை செய்வதற்கான உரிமையை சரியாகவே முடித்து வைத்துள்ளது. மேலும், தற்காப்புக்கான தனது ஆதாரங்களைச் சமர்ப்பிக்க போதுமான வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டபோதிலும், மேல்முறையீட்டாளர் அதைச் செய்யவில்லை என்பதையும் கண்டறிந்துள்ளது. அதுமட்டுமின்றி, மாண்புமிகு கீழமை

ஒழுங்குமுறைக் குழு தனது தீர்ப்பின் பத்தி 9 இல் இந்த சிக்கலை விரிவாகக் கையாண்டுள்ளது. அதில் நாங்கள் எந்தக் குறையும் காணவில்லை. ஆகையால், இந்தச் சூழலில் மேல்முறையீட்டாளரால் எழுப்பப்பட்ட ஆட்சேபணையில் எந்தச் சாராம்சமும் இல்லை."

18. மேலே கூறியுள்ளதிலிருந்து தெளிவாக தெரிகிறது, அ.சா–1 இன் குறுக்குவிசாரணையை முடித்ததில் இயற்கையான நீதி முறை அல்லது நியாயமான விசாரணை நிராகரிக்கப்பட்டதா அல்லது எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் போதிய வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்ட பிறகு மாநில வழக்குரைஞர் சங்கம் இந்த நடவடிக்கையை எடுத்தது சரியானதா என்ற கேள்வி இந்திய வழக்கறிஞர்கள் சங்கம்(BCI) மூலமாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு, எதிர் மேல்முறையீட்டாளரின் மேல்முறையீட்டைத் தீர்மானிக்கும் போது அதிகாரப்பூர்வமாக நிராகரிக்கப்பட்டது. புகார்தாரரை குறுக்கு விசாரணை செய்ய எதிர் மேல்முறையீட்டாளருக்கு போதுமான வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டதாகவும், அவர் வேண்டுமென்றே ஒரு சாக்குப்போக்கைக் கூறி வழக்குகளைத் தாமதப்படுத்தியதால் அந்த வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தத் தவறிவிட்டார் என்றும் இந்திய வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் (BCI) ஒரு திட்டவட்டமான மற்றும் உறுதியான முடிவுக்கு வந்தது. இதன் மூலம், ஒத்துழைக்காத மனப்பான்மையுடன், தவறான சாக்குப்போக்குகள் கூறி விசாரணைகளில் கலந்துகொள்வதைத் தவிர்த்த எதிர்மனுதாரர்தான் தவறு இழைத்தார் என்று இந்திய வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் (BCI) தெளிவாகக் கண்டறிந்துள்ளது.

19. மேற்கூறிய உண்மைகளின் பின்னணியில், இந்திய வழக்கறிஞர் சங்கத்தில் (BCI) மறுஆய்வு அதிகாரத்தை நாம் ஆய்வு செய்யும்போது, ஒரு தவிர்க்க முடியாத விளைவு என்னவென்றால், இதுபோன்ற ஒரு சூழ்நிலையில், "எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு அ.சா–1–ஐக் குறுக்கு விசாரணை செய்ய சரியான வாய்ப்புகள் வழங்கப்படவில்லை" என்ற சாக்குப்போக்கின் கீழ், தகுதியின் அடிப்படையில் இந்த பிரச்சினையை மீண்டும் ஆராய்வது, மறுஆய்வு அதிகார வரம்பிற்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு செயல் என்று முடிவுக்கு வர வேண்டும். சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, ஓ.என். மோஹிந்திரூ வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின்படி, ஒழுங்குமுறைக் குழு/இந்திய வழக்கறிஞர் சங்கத்தின் (BCI) மறுஆய்வு அதிகாரம், உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 114 மற்றும் ஆர்டர் 47 விதி 1 ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குறுகிய வரம்புகளுக்குள் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டியதில்லை. அதே நேரத்தில், அந்த அதிகாரம், மறுஆய்வு செய்யும் அதிகாரம், முன்னர் பிறப்பித்த தனது சொந்த உத்தரவின்மீது ஒரு மேல்முறையீட்டு அதிகாரமாகச் செயல்படும் அளவுக்கு நீட்டிக்கப்படவும் முடியாது. இந்திய வழக்கறிஞர் சங்கத்துக்கு (BCI) வழங்கப்பட்ட பரந்த நோக்கம் மற்றும் அதிக விருப்ப அதிகாரத்தையும் மிஞ்சும் வகையில், அது எடுத்துக்கொண்ட சுதந்திரம் உள்ளது. இது தனது சொந்த உண்மைக் கண்டுபிடிப்பை மறுஆய்வு செய்து, முன்னர் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அதே ஆதாரங்கள் மற்றும் வாதங்களின் அடிப்படையில் அதைத் தலைகீழாக மாற்றியுள்ளது.

20. பதிவேடுகளை ஆய்வு செய்த பிறகு, இந்திய வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தில்(BCI) தனது மறுஆய்வு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும் போர்வையில், எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் தனது சொந்தத் தவறிலிருந்து ஆதாயம் பெற அனுமதிப்பதன் மூலம் தேவையற்ற சலுகையைக் காட்டியுள்ளது என்று நாங்கள் காண்கிறோம். இது "நுல்லஸ் கம்மோடம் கேப்பரே போஸ்ட் டே இஞ்ஜூரியா சுவா ப்ரோப்பிரியா" (ஒருவர் தனது சொந்தத் தவறில் இருந்து ஆதாயம் பெற முடியாது) என்ற கோட்பாட்டின் கீழ் வருகிறது. இதன் பொருள், ஒரு தரப்பினர் தங்கள் சொந்தத் தவறிலிருந்து ஆதாயம் பெற முடியாது என்பதாகும். இந்த விதி, யூரேகா ஃபோர்ப்ஸ் லிமிடெட் எதிர் அலகாபாத் வங்கி மற்றும் பிறர்[2] வழக்கில் பின்வருமாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது.

> "நுல்லஸ் கம்மோடம் கேப்பரே போஸ்ட் டே இஞ்ஜூரியா சுவா ப்ரோப்பிரியா (ஒருவர் தனது சொந்தத் தவறில் இருந்து ஆதாயம் பெற முடியாது) என்ற சட்டக் கோட்பாட்டில் தெளிவாக கூறப்பட்டிருப்பது, ஒரு நபர் சட்டத்திற்கான செயல்முறையைத் தவறாக பயன்படுத்தி, மற்றவர்களின் உரிமைகளை தடுக்க முயற்சித்தால், அந்த நபருக்கு தனது தவறுகளிலிருந்து நன்மையைப் பெற அனுமதிக்க முடியாது."

21. மேலே விவாதிக்கப்பட்டபோது, மேல்முறையீடு செய்தவரின் மூத்த வழக்குரைஞர் வாதிக்கையில், எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் மிகப்பெரிய தவறுகளைச் செய்துள்ளதாக கூறப்பட்டது. மோசடி மற்றும் ஏமாற்று வேலைகளில் ஈடுபட்டு, ஒரு உன்னதமான வழக்கறிஞர் தொழிலின் நற்பெயருக்கு எதிர்மனுதாரர் களங்கம்

ஏற்படுத்தியுள்ளார். புகார்தாரருக்கு எதிராகப் பல்வேறு கிரிமினல் வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருப்பதாகவும், அவற்றில் அவர் கைது செய்யப்படுவார் என்ற உடனடி அச்சுறுத்தல் இருப்பதாகவும் கூறி, புகார்தாரரை அவர் ஏமாற்றியுள்ளார். புனையப்பட்ட கற்பனையான வழக்குகளை அடிப்படையாக வைத்து, எதிர்மனுதாரர் சட்டவிரோதமான வழிகளில் புகார்தாரரிடமிருந்து பெரும் தொகையைப் பணம் பறித்துள்ளார். இந்தச் செயலில், அந்த வழக்குகளுக்கு உண்மைத்தன்மை அளிக்கும் பொருட்டு, எதிர்மனுதாரர் பல ஆவணங்களைத் திருத்தி உருவாக்கியுள்ளார். இறுதியில், விவசாயிகளால் புகார்தாரருக்கு எதிராக அத்தகைய குற்றவியல் வழக்குகள் எதுவும் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்பது கண்டறியப்பட்டது. குற்றவியல் வழக்குகளில் விசாரணை நீதிமன்றத்தால் எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் குற்றவாளி எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளார். எதிர் மேல்முறையீட்டாளர், கர்நாடக உயர் நீதிமன்றத்தின் போலியான உத்தரவின் நகலைத் தாக்கல் செய்யுமளவுக்கு துணிச்சல் காட்டினார். இதற்காக கர்நாடக உயர் நீதிமன்றம் அவர் மீது நீதிமன்ற அவமதிப்பு நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கியது. அந்த அவமதிப்பு மனுக்களில், 2004 ஆகஸ்ட் 18 அன்று உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவுகளின்படி, அவர் குற்றவாளி என நிரூபிக்கப்பட்டு, 6 மாத எளிய சிறைத்தண்டனையும், ரூ. 2,000 அபராதமும் விதிக்கப்பட்டார்.

22. எதிர் மேல்முறையீட்டாளரின் தண்டனைக்கு எதிரான மேல்முறையீடு, மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில்

இருப்பதால், இது குறித்து எந்தக் கருத்தையும் நாங்கள் தெரிவிக்கவில்லை. மேலும், இந்த அம்சங்கள் உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 273/2012-ஐ தீர்மானிப்பதற்குப் பொருத்தமானதாக இருந்திருக்கும்.

23. மேற்கண்ட சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில், இந்திய வழக்கறிஞர் சங்கத்தின் (BCI) ஒழுங்குமுறைக் குழுவால் 2015 ஜூலை 11 தேதியிட்ட குறைகூறப்பட்ட உத்தரவு இதன்மூலம் ரத்து செய்யப்படுகிறது.

24. மேற்கண்ட விவாதத்தின் விளைவாக, 2011 செப்டம்பர் 10 அன்று இந்திய வழக்கறிஞர் சங்கத்தின் (BCI) ஒழுங்குமுறைக் குழுவால் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவு மீண்டும் நடைமுறைக்கு வரும். இருப்பினும், அந்த உத்தரவில் மேல்முறையீட்டாளருக்கு திருப்தி இல்லை. ஏனெனில் அது எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனையை மாற்றியமைத்ததால், அதை எதிர்த்துப் மேல்முறையீட்டாளர் எதிர்ப்பு செய்திருந்தார். இருப்பினும், இந்திய வழக்கறிஞர் சங்கத்தின் (BCI) மறுஆய்வு மனுவில் 2015 ஜூலை 11 அன்று பிறப்பித்த உத்தரவுகளால், உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 273/2012, 2016 செப்டம்பர் 01 அன்று பயனற்றதாகக் கூறி முடித்து வைக்கப்பட்டது. சட்டத்தின்படி, மறுஆய்வு மனுவில் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவை எதிர்ப்பு செய்ய சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது. இந்தச் சூழ்நிலைகளில், 2012 ஆம் ஆண்டின் உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண் 273 இல் 2016 செப்டம்பர் 01 அன்று பிறப்பிக்கப்பட்ட

உத்தரவுகளை திரும்பப் பெறுமாறு கோரவும், அந்த மேல்முறையீட்டை அதன் தகுதியின் அடிப்படையில் முடிவெடுக்க மீண்டும் தொடங்குமாறும் மேல்முறையீட்டாளருக்கு நாங்கள் அனுமதி அளிக்கிறோம்.

25. இந்திய வழக்கறிஞர் சங்கத்தின் (BCI) ஒழுங்குமுறைக் குழுவின் 2015 ஜூலை 11 தேதியிட்ட உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டதால், அதன் முந்தைய 2011 செப்டம்பர் 10 தேதியிட்ட உத்தரவு மீண்டும் நடைமுறைக்கு வருகிறது. இருப்பினும், அந்த உத்தரவு, எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனையைக் குறைக்கும் வரையில், 2012 ஆம் ஆண்டின் உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண் 273 இன் முடிவுக்கு உட்பட்டது. பொருத்தமான அமர்வு அந்த மேல்முறையீட்டை மீண்டும் தொடங்கி, அதன் தகுதியின் அடிப்படையில் விசாரிக்க முடிவு செய்தால், இந்த முடிவு செல்லுபடியாகும்.

26. மேல்முறையீடு மேற்கண்ட நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் அனுமதிக்கப்படுகிறது.

செலவுத் தொகைகள் இல்லை.

நிதி ஜெயின் மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்பட்டது.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும். "